

[Økonomiministeren.]

lige afsætningsproblemer for landbrugseksporten, der udgør ca. 45 pct. af vor samlede udførsel — beløbet er beregnet på grundlag af nettoeksporten — vil stille ekstra krav til stigningen i industrieksporten, hvis det valutariske grundlag for fortsat økonomisk vækst og fuld beskæftigelse skal være til stede.

En genskabelse af ligevægten i betalingerne over for udlandet og en bræmsning af den indenlandske inflation er nødvendig, hvis det skal lykkes at opretholde beskæftigelsen og på længere sigt sikre en fortsat økonomisk vækst og dermed stigning i levestandarden. De finanspolitiske og andre foranstaltninger, som gennemførtes ved forliget i forsamlingen, vil i den kommende tid bidrage til en formindskelse af efterspørgelsespresset, men det er klart, at disse foranstaltninger ikke kan løse problemerne på længere sigt. Kun ved at holde stigningen i pengeindkomsterne inden for den ramme, produktionen sætter, kan vi mere varigt lette presset på vore valutareserver og stabilisere vort prisniveau.

Ministeren for Grønland (*Mikael Gam*):

Det ærede medlem hr. Rosing kom i sit indlæg med en række kritiske bemærkninger om den linje, som af det offentlige er fulgt ved opbygningen af det grønlandske samfund. I et vist omfang kan jeg ikke være uenig med det ærede medlem i, at man tid efter anden har brudt med de principielle mål for udviklingen, men jeg tror også, man skylder at tilføje, at skylden herfor ligeligt — så nogenlunde da — kan fordeles på organer i Grønland og organer hernede. Jeg vil imidlertid ikke indlade mig på en nærmere diskussion om disse spørgsmål, idet en udredning og en klarlægning af den fremtidige politik jo — som det vil være det ærede medlem bekendt — er en af Grønlandsudvalget af 1960s fornemste opgaver.

Samtidig vil jeg dog sige, at uanset hvor klare retningslinjer udvalget måtte komme frem til, må man dog være klar over, at livet i det daglige også i Grønland indeholder så

mange variationer, at der tid efter anden må gøres undtagelser fra de klare linjer, for livet skal jo også leves.

Også det af det ærede medlem rejste spørgsmål om udgifterne til at bo i moderne huse, som i disse år skyder op i de grønlandske byer, er, som det vil være det ærede medlem bekendt, genstand for en indgående overvejelse. Vi er alle klar over, at der er et problem, og jeg kan tilsige det ærede medlem, at så vidt det står til mig, skal urimelige resultater, som modvirker ønsket om en tilvejebringelse af moderne og tilpas billige boliger, blive ryddet af vejen.

Til det ærede medlems bemærkninger om afholdelsen af udgifterne til den sociale forsorg vil jeg gerne bemærke, at jeg er helt opmærksom på, at dette område kræver en modernisering. Det ærede medlem ved imidlertid godt, at området hidtil i hovedsagen har været henlagt under landsrådet, og det forekommer mig derfor vanskeligt — før vi har modtaget en henvendelse fra landsrådet — at gribe ind i videre omfang. Men i ministeriet følger vi dog spørgsmålet med stor opmærksomhed, og for så vidt angår udgifterne til en modernisering af forsorgen, ved jeg, at der er gehør for, at staten i nødvendigt omfang træder hjælpende til, hvis landskassen ikke kan klare opgaven.

Jeg kan i øvrigt i denne forbindelse tilføje, at socialministeren og jeg for nogen tid siden har aftalt, at socialministeriet og ministeriet for Grønland sammen går i gang med det indledende arbejde med hensyn til hele det sociale spørgsmål i Grønland, og det vil jeg tro vil glæde det ærede medlem og stemme med hans ønske.

Det ærede medlem omtaler også den situation, der kan opstå for besejlingen af Grønland som følge af en mulig arbejdskonflikt til foråret. Som bekendt nedsatte regeringen, samtidig med at der nedsattes et Bornhomsudvalg, et udvalg til overvejelse af, hvorledes sejladserne på Grønland kan sikres i en sådan situation. Jeg ved, at dette udvalg har arbejdet meget energisk med spørgsmålet, og at der på en række felter